

104

**Beschikking van de Minister van Justitie van
6 maart 1990, houdende plaatsing in het
Staatsblad van de tekst van de Wet op de
loonbelasting 1964 (Stb. 521), zoals deze
laatstelijk is gewijzigd bij de wet van
28 december 1989, Stb. 602**

De Minister van Justitie,

Gelet op Artikel IV, derde lid van de wet van 21 december 1989, Stb. 582;

Besluit:

de tekst van de Wet op de loonbelasting 1964 (Stb. 521), zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 28 december 1989, Stb. 602, in het Staatsblad te plaatsen als bijlage bij deze beschikking.

's-Gravenhage, 6 maart 1990

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Uitgegeven de *vijftiende* maart 1990

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

HOOFDSTUK I

Belastingplicht

Artikel 1. Onder de naam «loonbelasting» wordt van werknemers een directe belasting geheven.

Artikel 2. 1. Werknemer is de natuurlijke persoon die tot een inhoudingsplichtige in privaatrechtelijke of in publiekrechtelijke dienstbetrekking staat of van een inhoudingsplichtige loon geniet uit een vroegere privaatrechtelijke of publiekrechtelijke dienstbetrekking van hemzelf of van een ander, dan wel uit een bestaande privaatrechtelijke of publiekrechtelijke dienstbetrekking van een ander.

2. Degene die van een Nederlandse publiekrechtelijke rechtspersoon loon geniet uit een dienstbetrekking tot een niet-inhoudingsplichtige, wordt geacht tot die rechtspersoon in dienstbetrekking te staan.

3. Wie niet in Nederland woont, wordt slechts als werknemer beschouwd voor zover hij:

a. zijn dienstbetrekking in Nederland vervult, dan wel loon geniet uit een vroeger in Nederland vervulde dienstbetrekking;

b. in dienstbetrekking staat tot een Nederlandse publiekrechtelijke rechtspersoon, dan wel uit anderen hoofde loon geniet van een zodanige rechtspersoon;

c. loon geniet uit een bestaande of vroegere dienstbetrekking, door hemzelf of door een ander vervuld als bestuurder of commissaris van een in Nederland gevestigd lichaam in de zin van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (Stb. 1959, 301), ook in geval van beperking van de bevoegdheid tot buiten Nederland gelegen gedeelten van de onderneming van dat lichaam.

4. Voor de toepassing van het derde lid, onderdeel a, wordt de Nederlander die, uit hoofde van een dienstbetrekking en in een onderneming waarvan de leiding in Nederland is gevestigd, werkzaam is of is geweest op een vervoermiddel dat het verkeer onderhoudt tussen plaatsen buiten Nederland en plaatsen in Nederland, dan wel tussen plaatsen buiten Nederland onderling, geacht die dienstbetrekking in Nederland te vervullen of te hebben vervuld. Deze bepaling vindt geen toepassing indien het loon uit die dienstbetrekking of vroegere dienstbetrekking is onderworpen aan een belasting welke vanwege de Nederlandse Antillen, Aruba of een andere Mogendheid wordt geheven.

5. Als in Nederland vervullen of vervuld zijn van een dienstbetrekking wordt, tenzij het vierde lid van toepassing is, voor de toepassing van het derde lid, onderdeel a, niet aangemerkt de werkzaamheid of de vroegere werkzaamheid van personeel op de vervoermiddelen welke het verkeer tussen plaatsen buiten Nederland en plaatsen in Nederland onderhouden.

6. Krachtens wettelijk vruchtgenot aan een kind ontleend loon wordt geacht door het kind te zijn genoten.

7. Loon in de vorm van periodieke uitkeringen welke van publiekrechtelijke aard zijn, kan in het kalenderjaar waarin de verstrekking van die uitkeringen aanvangt volgens bij ministeriële regeling te stellen regels worden geacht niet te zijn genoten door de werknemer doch door diens niet duurzaam gescheiden van hem levende echtgenoot.

Artikel 3. 1. Als dienstbetrekking wordt beschouwd de arbeidsverhouding van:

a. degene, die, anders dan in de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep, en anders dan als thuiswerker, ingevolge een overeenkomst tot aanneming van werk als bedoeld in artikel 1637b van het Burgerlijk Wetboek, persoonlijk een werk tot stand brengt;

b. degene, die de in onderdeel a bedoelde persoon bij het tot stand brengen van dat werk bijstaat;

c. degene, die krachtens overeenkomst met een ander tegen beloning geregeld zijn bemiddeling verleent tot het tot stand komen van overeenkomsten tussen daartoe door hem te bezoeken personen en die ander, mits hij de bedoelde bemiddeling uitsluitend voor die ander verleent, het verlenen van die bemiddeling niet een voor hem bijkomstige werkzaamheid is en hij zich daarbij doorgaans niet door meer dan twee andere personen laat bijstaan;

d. degene, die krachtens overeenkomst met een ander tegen beloning geregeld zijn bemiddeling verleent tot het tot stand komen van overeenkomsten tussen daartoe door hem te bezoeken personen en een opdrachtgever van die ander, mits hij de bedoelde bemiddeling uitsluitend voor die ander verleent, het verlenen van die bemiddeling niet een voor hem bijkomstige werkzaamheid is en hij zich daarbij doorgaans niet door meer dan twee andere personen laat bijstaan;

e. degene, die bij wijze van sociale werkvoorziening te werk gesteld is;

f. degene, die werkzaam is om vakbekwaamheid te verwerven, onder wie mede wordt begrepen degene, die als leerling van een instelling van onderwijs praktisch werkzaam is, alsmede degene, die aan een bedrijfs-school opleiding ontvangt, een en ander indien een beloning wordt genoten, die niet uitsluitend bestaat in het ontvangen van onderricht;

g. het kind van 15 jaar of ouder dat werkzaam is in de onderneming van zijn ouder, tenzij die onderneming mede voor zijn rekening wordt gedreven;

h. de commissaris van een lichaam in de zin van de Algemene wet inzake rijksbelastingen;

i. degene, die in de zin van artikel 4 van de Ziektewet (Stb. 1987, 88) als bestuurder werkzaam is ten behoeve van een coöperatie.

2. Het eerste lid, onderdelen a en b, vindt geen toepassing indien de in onderdeel a bedoelde overeenkomst rechtstreeks is aangegaan met een natuurlijk persoon ten behoeve van diens persoonlijke aangelegenheden.

Artikel 4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld, ingevolge welke eveneens als dienstbetrekking wordt beschouwd de arbeidsverhouding van:

a. degene, die als thuiswerker arbeid verricht;

b. degene, die de onder a bedoelde persoon als hulp bij het verrichten van de arbeid bijstaat;

c. degene, die als musicus of anderszins als artiest optreedt, dan wel als beroep een tak van sport beoefent;

d. degene, die tegen beloning persoonlijke arbeid verricht en wiens arbeidsverhouding niet reeds ingevolge de voorgaande bepalingen als dienstbetrekking wordt beschouwd, doch hiermede maatschappelijk gelijk kan worden gesteld.

Artikel 5. Als dienstbetrekking wordt niet beschouwd de arbeidsverhouding van degene, die ten behoeve van de natuurlijke persoon, tot wie hij in dienstbetrekking staat, uitsluitend of nagenoeg uitsluitend huiselijke of persoonlijke diensten in diens huishouden verricht en die diensten doorgaans of minder dan drie dagen per week verricht.

Artikel 6. 1. Inhoudingsplichtige is:

- a. degene, tot wie een of meer personen in dienstbetrekking staan;
- b. degene, die aan een of meer personen loon uit een vroegere dienstbetrekking tot hemzelf of tot een ander verstrekt;
- c. degene, die ingevolge een aanspraak die niet tot het loon behoort, aan een of meer personen uitkeringen of verstrekkingen uit een dienstbetrekking tot een ander doet.

2. Wie niet in Nederland woont of gevestigd is, wordt slechts als inhoudingsplichtige beschouwd voor zover hij:

- a. in Nederland een vaste inrichting voor de uitoefening van zijn bedrijf of beroep of een in Nederland wonende of gevestigde vaste vertegenwoordiger heeft, dan wel
- b. in Nederland een of meer personen in dienst heeft en hij door of vanwege Onze Minister als inhoudingsplichtige is aangewezen.

3. Voor de toepassing van het tweede lid, onderdeel a, wordt als een vaste inrichting in ieder geval aangemerkt, het verrichten van werkzaamheden in het kader van een onderneming gedurende een aaneengesloten periode van ten minste 30 dagen, indien die werkzaamheden plaatsvinden in, op of boven het Noordzeewinningsgebied. Onder Noordzeewinningsgebied wordt verstaan de territoriale zee van Nederland alsmede het buiten de territoriale zee onder de Noordzee gelegen deel van de zeebodem en de ondergrond daarvan, voor zover het Koninkrijk der Nederlanden daar op grond van het internationale recht ten behoeve van de exploratie en de exploitatie van natuurlijke rijkdommen soevereine rechten mag uitoefenen.

4. Diplomatieke, consulaire en andere vertegenwoordigers van andere Mogendheden en de hun toegevoegde ambtenaren, alsmede bij ministeriële regeling aan te wijzen internationale organisaties en vertegenwoordigers en functionarissen daarvan, worden niet als inhoudingsplichtigen beschouwd.

Artikel 7. Als degene, tot wie de dienstbetrekking bestaat, wordt beschouwd:

- 1°. in de gevallen, bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder:
 - a en b: de aanbesteder;
 - c en d: degene, met wie de overeenkomst tot bemiddeling is gesloten;
 - e: degene, op wie de verplichting rust het loon te betalen;
 - f: degene, bij wie de werkzaamheden worden verricht of de opleiding wordt genoten;
 - g: de ouder;
 - h: het lichaam;
 - i: de coöperatie;
- 2°. in de gevallen, bedoeld in artikel 4, onder:
 - a: de opdrachtgever;
 - b: de thuiswerker;
 - c: degene, met wie het optreden of de sportbeoefening is overeengekomen;
 - d: degene, die bij de in artikel 4 bedoelde algemene maatregel van bestuur als inhoudingsplichtige is aangewezen.

Artikel 8. 1. Bij ministeriële regeling kan worden bepaald dat werknemers, wier lonen worden uitbetaald door een door Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid ten behoeve van de uitvoering van sociale-verzekeringswetten erkend administratiekantoor, voor de toepassing van deze wet geacht worden in dienstbetrekking te staan tot dat kantoor.

2. Bij ministeriële regeling kan, in overeenstemming met Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, een ander dan de persoon bedoeld in artikel 6 of artikel 7 worden aangewezen als inhoudingsplichtige met betrekking tot:

- a. degene, die krachtens overeenkomst met een ander tegen beloning geregeld zijn bemiddeling verleent tot het tot stand komen van overeenkomsten tussen daartoe door hem te bezoeken personen en een opdrachtgever van die ander;
- b. degene, die een thuiswerker als hulp bij het verrichten van de arbeid bijstaat;
- c. degene, die als musicus of anderszins als artiest optreedt, dan wel als beroep een tak van sport beoefent.

HOOFDSTUK II

Voorwerp van de belasting

- Artikel 9.** 1. De belasting wordt geheven naar het zuivere loon.
2. Zuiver loon is het loon verminderd met de aftrekbare kosten.

- Artikel 10.** 1. Loon is al hetgeen uit een dienstbetrekking of een vroegere dienstbetrekking wordt genoten.
2. Tot het loon behoren aanspraken om na verloop van tijd of onder een voorwaarde een of meer uitkeringen of verstrekkingen te ontvangen, voorzover zij niet worden gedekt door stortingen van de werknemer.

- Artikel 11.** 1. Tot het loon behoren niet:
- a. aanspraken, die berusten op een pensioenregeling;
 - b. aanspraken ingevolge sociale-verzekeringswetten, tenzij het betreft een aanspraak op verstrekkingen ingevolge de Ziekenfondswet (Stb. 1986, 347);
 - c. aanspraken, die naar aard en strekking overeenkomen met aanspraken als bedoeld in onderdeel b;
 - d. aanspraken op periodieke uitkeringen ter vervanging van gederfd of te derven loon;
 - e. aanspraken op uitkeringen wegens overlijden of invaliditeit ten gevolge van een ongeval;
 - f. aanspraken op de in de onderdelen h, l en n bedoelde uitkeringen en verstrekkingen;
 - g. uitkeringen en verstrekkingen ingevolge een aanspraak die tot het loon behoort;
 - h. uitkeringen ingevolge een spaarregeling voor zover die uitkeringen over ieder kalenderjaar waarin de werknemer overeenkomstig die regeling heeft gespaard, niet meer bedragen dan f 750;
 - i. bedragen die worden ingehouden
 - 1°. als verplichte bijdrage ingevolge een pensioenregeling;
 - 2°. als premies ingevolge de Ziektewet, de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (Stb. 1987, 89) en de Werkloosheidswet (Stb. 1987, 93);
 - 3°. als bijdrage voor aanspraken als bedoeld in de onderdelen c en e;
 - 4°. in de plaats van premies en bijdragen als bedoeld onder 2° en 3°;
 - j. vergoedingen voor zover zij geacht kunnen worden te strekken tot bestrijding van kosten tot verwerving van het loon, behoudens vergoedingen ter zake van de posten bedoeld in:
 - 1°. artikel 15, eerste lid, onderdelen b, c, f, g, i en k;
 - 2°. artikel 15, tweede lid, onderdelen c, d, e en f, voor zover zij meer belopen dan op de voet van die bepalingen als aftrekbare kosten in aanmerking zou kunnen komen;
 - k. uitkeringen en verstrekkingen tot vergoeding van door de werknemer in verband met zijn dienstbetrekking geleden schade aan of verlies van persoonlijke goederen;

l. uitkeringen tot dekking van op de werknemer drukkende kosten van zijn opleiding of studie voor een beroep, alsmede verstrekkingen met betrekking tot zodanige opleiding of studie;

m. uitkeringen en verstrekkingen tot dekking van op de werknemer drukkende kosten ter zake van ziekte, invaliditeit en bevalling, behoudens vergoedingen ter zake van premies en bijdragen voor ziektekostenregelingen, uitkeringen en verstrekkingen die naar aard en omvang overeenkomen met uitkeringen en verstrekkingen ingevolge de Ziekenfondswet;

n. eenmalige uitkeringen en verstrekkingen ter zake van overlijden van de werknemer, zijn echtgenoot of degene die in het kalenderjaar of in het voorafgaande kalenderjaar voldoet aan de in artikel 23 gestelde voorwaarden om in aanmerking te komen voor overdracht van de basisaftrek aan de werknemer, of zijn eigen kinderen, stiefkinderen en pleegkinderen, voor zover deze uitkeringen en verstrekkingen niet overtreffen driemaal het loon over een maand bepaald met inachtneming van bij ministeriële regeling te stellen regels;

o. uitkeringen en verstrekkingen, andere dan die ter zake van ziekte, invaliditeit, bevalling, adoptie en overlijden, die de werknemer ontvangt uit een fonds tot welks middelen de inhoudingsplichtige gedurende de laatst verlopen vijf kalenderjaren evenveel of minder heeft bijgedragen dan de bij het fonds betrokken werknemers, tenzij die uitkeringen en verstrekkingen geschieden ingevolge een aanspraak die niet tot het loon behoort.

2. Bij of krachtens ministeriële regeling kan worden bepaald dat eveneens niet tot het loon behoren:

a. andere aanspraken dan bedoeld in het eerste lid, indien zulks tot vergemakkelijking van de heffing van de belasting kan leiden;

b. uitkeringen en verstrekkingen die niet tot het normale regelmatig verstrekte loon behoren, zoals gratificaties ter gelegenheid van verjaardagen en van jubilea en andere dergelijke voordelen, mits zij van betekenis geringe betekenis zijn, alsmede aanspraken op zodanige uitkeringen en verstrekkingen.

3. Onder pensioenregeling wordt verstaan een regeling die uitsluitend of nagenoeg uitsluitend:

a. ten doel heeft de verzorging van werknemers en gewezen werknemers bij invaliditeit en ouderdom en de verzorging van hun echtgenoten en van hun kinderen en pleegkinderen die de leeftijd van 21 jaar nog niet hebben bereikt en niet gehuwd zijn of gehuwd geweest zijn, en

b. een pensioen inhoudt dat niet uitgaat boven hetgeen naar maatschappelijke opvattingen, mede in verband met diensttijd en genoten beloning, redelijk moet worden geacht.

Onze Minister kan, zo nodig onder door hem te stellen voorwaarden, afwijkingen toestaan van de onderdelen a en b door bepaalde regelingen of groepen van regelingen aan te wijzen als pensioenregeling.

4. Onder spaarregeling wordt verstaan een regeling – niet zijnde een pensioenregeling – die ten doel heeft de bevordering van duurzaam bezit van werknemers:

a. door middel van besparingen van werknemers welke door de inhoudingsplichtige op verzoek van de werknemer zijn ingehouden en van uitkeringen welke door de inhoudingsplichtige naar gelang van die besparingen worden gedaan (premiëspaarregeling), of

b. door middel van uitkeringen door de inhoudingsplichtige naar gelang van zijn winst of van aan anderen toekomende winstuitkeringen (winstdelingsspaarregeling);

een en ander mits de regeling voldoet aan het bepaalde in het vijfde of zesde lid, alsmede aan bij algemene maatregel van bestuur te stellen nadere regelen.

5. Om als premiespaarregeling te worden aangemerkt mag een regeling slechts voorzien in:

- a. uitkeringen van niet meer dan de helft van de besparingen van de werknemer in geval deze gedurende ten minste vier kalenderjaren niet zijn opgenomen of deze op bij algemene maatregel van bestuur aan te geven wijze zijn besteed;
 - b. uitkeringen van niet meer dan de besparingen van de werknemer in geval deze gedurende ten minste zeven kalenderjaren niet zijn opgenomen;
 - c. uitkeringen van niet meer dan het dubbele van de besparingen van de werknemer in geval deze gedurende ten minste tien kalenderjaren niet zijn opgenomen, alsmede in geval zij op bij algemene maatregel van bestuur aan te geven wijze ten behoeve van onroerende zaken zijn besteed en de uitkeringen uitsluitend op die wijze daartoe kunnen worden besteed.
6. Een winstdelingsregeling wordt slechts als spaarregeling aangemerkt voor zover gedurende ten minste zeven kalenderjaren uitsluitend op bij algemene maatregel van bestuur aan te geven wijze over de op verzoek van de werknemer geblokkeerde uitkeringen mag worden beschikt.
7. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen:
- a. regelingen als spaarregeling worden aangewezen, ook indien zij niet geheel voldoen aan de in het vierde, vijfde en zesde lid gestelde vereisten;
 - b. regelingen als spaarregeling worden uitgesloten, ingeval zij niet dienstbaar zijn aan de bevordering van duurzaam bezit van werknemers in voldoende brede kring of bij herhaling niet worden nageleefd, alsmede ingeval omtrent de uitvoering daarvan geen administratie wordt gevoerd waaruit duidelijk blijkt dat aan de vereisten voor vrijstelling is voldaan;
 - c. regelen worden gesteld ter verzekering van het heffen van belasting over uitbetalingen welke in afwijking van de spaarregeling aan de werknemer worden gedaan.
8. De in het eerste lid, aanhef en onderdeel j, bedoelde uitzondering ter zake van de post bedoeld in artikel 15, eerste lid, onderdeel g, vindt geen toepassing ten aanzien van de werknemer die optreedt als artiest of als presentator of die als beroep een tak van sport beoefent.
9. In afwijking van het eerste lid, aanhef en onderdeel j, worden vergoedingen van kosten van woon-werkverkeer tot het loon gerekend indien de enkele reisafstand niet meer beloopt dan 10 kilometer en de werknemer ten minste eenmaal per week pleegt te reizen van zijn woning of verblijfplaats naar de plaats of plaatsen waar arbeid wordt verricht.
10. Bij ministeriële regeling worden regels gesteld met betrekking tot de onder het eerste lid, onderdeel j, vallende vergoedingen ter zake van woon-werkverkeer voor de gevallen waarin de enkele reisafstand meer beloopt dan 10 kilometer en de werknemer ten minste eenmaal per week pleegt te reizen van zijn woning of verblijfplaats naar de plaats of plaatsen waar arbeid wordt verricht. Daarbij worden tot uitgangspunt genomen de voor de desbetreffende afstanden geldende laagste tarieven voor personenvervoer eerste klas van de N.V. Nederlandse Spoorwegen verminderd met f 200, met dien verstande dat afwijkende regels kunnen worden gesteld voor groepen van gevallen waarin dat uitgangspunt zou leiden tot een bijzondere hardheid voor de werknemer.
11. In afwijking van het eerste lid, aanhef en onderdeel l, behoren tot het loon: uitkeringen tot dekking van op de werknemer drukkende kosten
- a. die verband houden met een studeerruimte, de inrichting daaronder begrepen;
 - b. van binnenlandse reizen ter zake van opleiding of studie voor zover de uitkering meer bedraagt dan het bedrag per kilometer, bedoeld in artikel 15, tweede lid, onderdeel c.

Artikel 11a. Tot het loon behoort mede niet het genot van een ter beschikking gestelde auto.

Artikel 12. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld met betrekking tot het bedrag aan fooien en dergelijke prestaties van derden, dat in bepaalde gevallen of groepen van gevallen geacht wordt te zijn genoten. Daarbij kan worden bepaald, dat een bedrag aan fooien en dergelijke prestaties van derden niet tot het loon behoort.

Artikel 13. 1. Niet in geld genoten loon wordt in aanmerking genomen naar de waarde welke daaraan in het economische verkeer kan worden toegekend, met dien verstande dat, indien het niet mogelijk of niet gebruikelijk is dat loon te gelde te maken, de waarde wordt gesteld op ten hoogste het bedrag van de besparing.

2. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de waardering van aanspraken en van ander niet in geld genoten loon.

3. In afwijking van het eerste lid wordt ingeval de werknemer ter zake van woon-werkverkeer vanwege de inhoudingsplichtige wordt vervoerd, de waarde daarvan gesteld op nihil.

Artikel 14. Aftrekbare kosten zijn de op het loon drukkende kosten – kosten van woon-werkverkeer, lasten en afschrijvingen op goederen daaronder begrepen – voor zover zij zijn gemaakt tot verwerving, inning en behoud van dat loon en in hun totale omvang niet overtreffen hetgeen gebruikelijk is. De kosten komen slechts voor aftrek in aanmerking voor zover zij meer bedragen dan hetgeen personen die soortgelijk loon niet genieten doch voor het overige in dezelfde omstandigheden als de werknemer verkeren deswege plegen te maken. De in de artikelen 15 en 17 opgenomen normeringen en beperkingen worden hierbij in acht genomen.

Artikel 15. 1. Tot de aftrekbare kosten behoren niet kosten die verband houden met de volgende posten:

a. woon-werkverkeer voor zover de enkele reisafstand niet meer beloopt dan 10 kilometer en de werknemer ten minste eenmaal per week pleegt te reizen van zijn woning of verblijfplaats naar de plaats of plaatsen waar arbeid wordt verricht;

b. de kantooruimte, de inrichting daaronder begrepen, in de woning, de aanhorigheden daaronder begrepen, van de werknemer, indien:

1°. ingeval hij tevens kantooruimte buiten die woning ter beschikking heeft, hij het gezamenlijke bedrag van zijn inkomsten uit arbeid en winst uit onderneming in de zin van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 (Stb. 1990, 103) niet grotendeels in de kantooruimte in die woning verwerft;

2°. ingeval hij niet tevens kantooruimte buiten die woning ter beschikking heeft, hij het gezamenlijke bedrag van zijn inkomsten uit arbeid en winst uit onderneming in de zin van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 niet grotendeels in of vanuit de kantooruimte in die woning verwerft;

c. telefoonabonnementen;

d. literatuur, met uitzondering van vakliteratuur;

e. voedsel, drank en genotmiddelen;

f. kleding, met uitzondering van werkkleding;

g. persoonlijke verzorging;

h. representatie, daaronder begrepen recepties, feestelijke bijeenkomsten, giften, relatiegeschenken en vermaak;

i. personeelsverenigingen en dergelijke;

j. excursies, studiereizen en dergelijke, met inbegrip van de desbetreffende reizen en het desbetreffende verblijf;

- k. aktentassen en dergelijke;
 - l. muziekinstrumenten en geluidsapparatuur, met uitzondering van uitsluitend of nagenoeg uitsluitend ter verwerving van het loon dienende instrumenten en apparatuur;
 - m. gereedschap, met uitzondering van uitsluitend of nagenoeg uitsluitend ter verwerving van het loon dienend gereedschap.
2. Het gezamenlijke bedrag van de kosten die verband houden met een hierna genoemde post wordt in aanmerking genomen met inachtneming van de bij die post aangegeven normering:
- a. woon-werkverkeer voor zover de enkele reisafstand meer belooft dan 10 kilometer en de werknemer ten minste eenmaal per week pleegt te reizen van zijn woning of verblijfplaats naar de plaats of plaatsen waar arbeid wordt verricht: een bedrag bepaald volgens bij ministeriële regeling te stellen regels waarbij tot uitgangspunt wordt genomen het voor de enkele reisafstand geldende gemiddelde van de laagste tarieven voor personenvervoer tweede klas en eerste klas van de N.V. Nederlandse Spoorwegen verminderd met de prijs van een 2-sterabonnement;
 - b. een in verband met het vervullen van de dienstbetrekking ter beschikking gestelde personenauto, daaronder begrepen een motorrijtuig als bedoeld in artikel 50, derde lid, van de Wet op de omzetbelasting 1968 (Stb. 329): het bedrag van de brandstofkosten;
 - c. vervoer per auto niet behorend tot de onderdelen a en b, anders dan per taxi: een bij ministeriële regeling vast te stellen bedrag per kilometer;
 - d. verhuizing: de kosten van het overbrengen van de inboedel, vermeerderd met de overige kosten doch ten hoogste met 12 percent van het jaarloon of het tot jaarloon herleide bedrag van het in het kalenderjaar genoten loon uit de dienstbetrekking waarvoor de werknemer verhuist, doch met niet meer dan f 12 000;
 - e. huisvesting van de werknemer buiten zijn woonplaats: het werkelijke bedrag gedurende ten hoogste twee jaren;
 - f. de kantoorruimte, de inrichting daaronder begrepen, in de woning, de aanhorigheden daaronder begrepen, van de werknemer, onverlet de toepassing van het eerste lid, onderdeel b: de op 15 percent van de huur dan wel van de huurwaarde van de woning – met inbegrip van de kantoorruimte – te stellen huurwaarde van de kantoorruimte, alsmede de op 15 percent van de energiekosten van die woning – met inbegrip van de kantoorruimte – te stellen energiekosten ter zake van die kantoorruimte; in geval van een kantoorruimte in een eigen woning wordt vorenbedoelde huurwaarde bepaald op de voet van artikel 42a, eerste lid, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964;
 - g. cursussen, congressen, seminars, symposia en dergelijke, met inbegrip van de desbetreffende reizen en het desbetreffende verblijf: ten hoogste f 3 250 of, zo dit minder is, f 1 000 vermeerderd met 75 percent van het gedeelte van het bedrag dat uitgaat boven f 1 000;
 - h. tekstverwerkers, schrijf- en rekenmachines, computers en andere dergelijke apparatuur, alsmede beeldapparatuur: het gedeelte van het bedrag dat uitgaat boven f 800.
3. Tot de aftrekbare kosten behoren voorts niet:
- a. verschuldigde loonbelasting en bij wijze van inhouding verschuldigde premie voor de volksverzekeringen;
 - b. premies voor buitenlandse verzekeringen die naar aard en strekking overeenkomen met de volksverzekeringen, tenzij de werknemer premieplichtig is voor de volksverzekeringen.
4. Het jaarloon bedoeld in het tweede lid, onderdeel d, wordt bepaald met inachtneming van bij ministeriële regeling te stellen regels.

Artikel 16. (Vervallen.)

Artikel 17. 1. Tenzij een hoger bedrag aannemelijk wordt gemaakt, wordt het jaarlijkse bedrag van de op het loon betrekking hebbende aftrekbare kosten – andere dan de in artikel 15, tweede lid, onderdeel a, bedoelde reiskosten – gesteld:

a. bij aanwezigheid van loon uit tegenwoordige dienstbetrekking op 4 percent van dit loon, doch op niet minder dan f 203 en op niet meer dan f 1 015;

b. in andere gevallen op f 406.

2. Voor de toepassing van het eerste lid en artikel 20, vijfde lid, wordt loon genoten wegens tijdelijke arbeidsongeschiktheid, anders dan ingevolge de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet en de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, gelijkgesteld met loon uit tegenwoordige dienstbetrekking.

3. Ingeval de werknemer als kapitein, scheepsofficier of scheepsgezel van een zeeschip werkzaam is en voldoet aan bij ministeriële regeling te stellen voorwaarden, wordt het in het eerste lid, onderdeel a, bedoelde bedrag verhoogd met een bij ministeriële regeling vast te stellen bedrag per zeedag (zeedagenaftrek).

4. Ingeval de werknemer als kapitein, scheepsofficier of scheepsgezel van een zeeschip werkzaam is in privaatrechtelijke dienstbetrekking tot een inhoudingsplichtige die het zeescheepvaartbedrijf hier te lande daadwerkelijk uitoefent onder Nederlandse vlag, al dan niet te zamen met een of meer in Nederland wonende natuurlijke personen of in Nederland gevestigde lichamen die ter zake van de uitoefening van dat zeescheepvaartbedrijf aan de vennootschapsbelasting zijn onderworpen, en op zijn loon uit tegenwoordige dienstbetrekking de verrekeningsbijdrage zeevaart ingevolge artikel III van de Wet faciliteit voor de zeevaart (Stb. 1989, 602) wordt ingehouden, wordt in afwijking van de vorige leden het jaarlijkse bedrag van de aftrekbare kosten gesteld op de som van:

a. 35% van dat loon, en

b. het bedrag waarmee de aftrekbare kosten – andere dan de in artikel 15, tweede lid, onderdeel a, bedoelde reiskosten – het overeenkomstig het derde lid verhoogde bedrag van het eerste lid, onderdeel a, te boven gaan.

5. Het vierde lid is mede van toepassing ten aanzien van de werknemer die als kapitein, scheepsofficier of scheepsgezel door een inhoudingsplichtige ter beschikking is gesteld om te werken op een zeeschip dat de Nederlandse vlag voert.

6. Het vierde lid is niet van toepassing ten aanzien van de werknemer die door de inhoudingsplichtige wordt tewerkgesteld op een schip dat niet tot het zeescheepvaartbedrijf van die inhoudingsplichtige behoort, tenzij dat schip een zeeschip is dat de Nederlandse vlag voert.

7. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:

a. zeeschip: een zeeschip in de zin van de Zeebrievenwet (Stb. 1963, 229);

b. het onder Nederlandse vlag uitoefenen van een zeescheepvaartbedrijf: het uitoefenen van een zeescheepvaartbedrijf hoofdzakelijk met zeeschepen die de Nederlandse vlag voeren, gemeten naar zowel het aantal in de vaart zijnde, bemande zeeschepen als het aantal bemanningsleden van die schepen en beoordeeld naar het totaal van de zeeschepen of aandelen daarin waarmee het zeescheepvaartbedrijf door of mede door de inhoudingsplichtige wordt uitgeoefend;

c. Nederlandse vlag: de Nederlandse vlag tenzij die vlag wordt gevoerd door een zeeschip dat niet in Nederland is geregistreerd.

8. De in het eerste lid vermelde bedragen worden bij het begin van het kalenderjaar van rechtswege vervangen door de bedragen die krachtens artikel 66b van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 worden vastge-

steld ter vervanging van de in artikel 37, eerste lid, van die wet vermelde bedragen.

Artikel 18. (Vervallen.)

Artikel 19. (Vervallen.)

HOOFDSTUK III

Tarief

Artikel 20. 1. Belastbare som is het zuivere loon verminderd met de belastingvrije som.

2. De belastingvrije som bedraagt:

a. ten aanzien van de in tariefgroep 1 ingedeelde werknemer: nihil;
b. ten aanzien van de in tariefgroep 2 ingedeelde werknemer: eenmaal de basisaftrek;

c. ten aanzien van de in tariefgroep 3 ingedeelde werknemer: tweemaal de basisaftrek;

d. ten aanzien van de in tariefgroep 4 ingedeelde werknemer: de basisaftrek vermeerderd met de alleenstaande-ouderaftrek;

e. ten aanzien van de in tariefgroep 5 ingedeelde werknemer: de basisaftrek vermeerderd met de alleenstaande-ouderaftrek en de aanvullende alleenstaande-ouderaftrek.

3. De basisaftrek over een loontijdvak van een jaar bedraagt f 4 568.

4. De alleenstaande-ouderaftrek over een loontijdvak van een jaar bedraagt f 3 654.

5. De aanvullende alleenstaande-ouderaftrek over een loontijdvak van een jaar bedraagt f 3 654 of, zo dit minder is, 6 percent van het loon uit tegenwoordige dienstbetrekking.

6. De in de vorige leden vermelde bedragen worden bij het begin van het kalenderjaar van rechtswege vervangen door de bedragen die krachtens artikel 66b van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 worden vastgesteld ter vervanging van de in artikel 53 van die wet vermelde bedragen.

Artikel 20a. 1. Het bedrag van de verschuldigde belasting over een loontijdvak van een jaar wordt bepaald aan de hand van de navolgende tabel (tarieftabel) ten aanzien van:

a. de in Nederland wonende werknemer;

b. de niet in Nederland wonende werknemer die aantoonst dat zijn wereldinkomen in het voorafgaande kalenderjaar dan wel zijn vermoedelijke wereldinkomen in het kalenderjaar geheel of nagenoeg geheel bestaat uit belastbaar binnenlands inkomen in de zin van de Wet op de inkomstenbelasting 1964.

Bij een belastbare som van

meer dan	doch niet meer dan	bedraagt de belasting het in kolom III vermelde bedrag, vermeerderd met het bedrag berekend door het in kolom IV vermelde percentage te nemen van het gedeelte van de belastbare som dat het in kolom I vermelde bedrag te boven gaat	
I	II	III	IV
–	f 42 123	–	13%
f 42 123	f 84 245	f 5 475	50%
f 84 245	–	f 26 536	60%

2. Wereldinkomen is het belastbare inkomen in de zin van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 dat de niet in Nederland wonende werknemer zou hebben genoten zo hij in de zin van die wet binnenlands belastingplichtige zou zijn.

3. Het wereldinkomen van de in het eerste lid, onderdeel b, bedoelde werknemer wiens belastbare binnenlandse inkomen is onderworpen aan de premieheffing voor de volksverzekeringen wordt geacht geheel of nagenoeg geheel te bestaan uit belastbaar binnenlands inkomen in de zin van de Wet op de inkomstenbelasting 1964. Ten aanzien van de in het eerste lid, onderdeel b, bedoelde werknemer wiens belastbare binnenlandse inkomen niet is onderworpen aan de premieheffing voor de volksverzekeringen stelt de inspecteur op verzoek bij beschikking vast of is voldaan aan de in dat onderdeel gestelde voorwaarde.

4. Het in het derde lid bedoelde verzoek wordt door de werknemer schriftelijk gericht tot de inspecteur. Het verzoek dient de gegevens te bevatten omtrent het wereldinkomen onderscheidenlijk het vermoedelijke wereldinkomen. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de inhoud van het verzoek. De beschikking kan te allen tijde bij nadere beschikking worden herroepen.

5. De in het eerste lid vermelde bedragen worden bij het begin van het kalenderjaar van rechtswege vervangen door de bedragen die krachtens artikel 66b van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 worden vastgesteld ter vervanging van de in artikel 53a van die wet vermelde bedragen.

Artikel 20b. 1. Ten aanzien van de niet onder artikel 20a vallende niet in Nederland wonende werknemer wordt het bedrag van de verschuldigde belasting over een loontijdvak van een jaar bepaald aan de hand van de navolgende tarieftabel.

Bij een belastbare som van

meer dan	doch niet meer dan	bedraagt de belasting het in kolom III vermelde bedrag, vermeerderd met het bedrag berekend door het in kolom IV vermelde percentage te nemen van het gedeelte van de belastbare som dat het in kolom I vermelde bedrag te boven gaat	
I	II	III	IV
—	f 42 123	—	25%
f 42 123	f 84 245	f 10 530	50%
f 84 245	—	f 31 591	60%

2. De in het eerste lid vermelde bedragen worden bij het begin van het kalenderjaar van rechtswege vervangen door de bedragen die krachtens artikel 66b van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 worden vastgesteld ter vervanging van de in artikel 53b van die wet vermelde bedragen.

Artikel 21. 1. Ingedeeld wordt:

- a. in tariefgroep 1: de werknemer die geen basisaftrek geniet;
- b. in tariefgroep 2: de werknemer die de basisaftrek maar niet de basisaftrek van een ander of de alleenstaande-ouderaftrek geniet;
- c. in tariefgroep 3: de werknemer die mede de basisaftrek van een ander geniet;
- d. in tariefgroep 4: de werknemer die de alleenstaande-ouderaftrek maar niet de aanvullende alleenstaande-ouderaftrek geniet;
- e. in tariefgroep 5: de werknemer die de aanvullende alleenstaande-ouderaftrek geniet.

2. Indien de werknemer over loontijdvakken die geheel of gedeeltelijk samenvallen loon geniet uit meer dan een dienstbetrekking of vroegere dienstbetrekking dan wel van meer dan een inhoudingsplichtige en dit loon voor de berekening van de belasting niet wordt samengevoegd, kan de werknemer de indeling in tariefgroep 2, 3, 4 of 5 slechts in een dienstbetrekking dan wel tegenover een inhoudingsplichtige geldend maken.

Artikel 22. 1. De werknemer geniet de basisaftrek tenzij hij de basisaftrek overdraagt aan een ander. De werknemer aan wie de basisaftrek wordt overgedragen geniet mede die basisaftrek.

2. De in Nederland wonende werknemer die gehuwd is zonder duurzaam gescheiden te leven komt op verzoek mede in aanmerking voor de basisaftrek van zijn in Nederland wonende echtgenoot, indien deze in het kalenderjaar vermoedelijk geen inkomen geniet of een inkomen dat na verrekening van verliezen uit voorafgaande jaren minder bedraagt dan de basisaftrek.

3. Het in het tweede lid bedoelde verzoek wordt gedaan bij de loonbelastingverklaring bedoeld in artikel 29, vierde lid, die in dat geval wordt mede-ondertekend door de echtgenoot die de basisaftrek overdraagt. Ingeval een verzoek tot overdracht van de basisaftrek is gedaan of wordt geacht te zijn gedaan met betrekking tot het voorafgaande kalenderjaar en de werknemer niet opnieuw een loonbelastingverklaring bij de inhoudingsplichtige heeft ingeleverd, wordt voor het kalenderjaar een dergelijk verzoek geacht te zijn gedaan.

4. De in Nederland wonende werknemer geniet de alleenstaande-ouderaftrek indien hij, ongehuwd zijnde, duurzaam een huishouding voert met een eigen kind, stiefkind of pleegkind dat in belangrijke mate door hem wordt onderhouden en hij deze huishouding voert met geen ander dan eigen kinderen, stiefkinderen of pleegkinderen die bij de aanvang van het kalenderjaar de leeftijd van 27 jaar niet hebben bereikt. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als ongehuwd aangemerkt de gehuwde werknemer die duurzaam gescheiden leeft van zijn echtgenoot.

5. De werknemer wordt geacht een huishouding in de zin van het vierde lid duurzaam te voeren indien hij zulk een huishouding hetzij de afgelopen zes maanden heeft gevoerd, hetzij vermoedelijk de eerstkomende zes maanden zal voeren.

6. De werknemer als bedoeld in het vierde lid geniet de aanvullende alleenstaande-ouderaftrek indien hij de dienstbetrekking buiten zijn huishouden vervult en tot zijn huishouden een kind behoort dat bij de aanvang van het kalenderjaar de leeftijd van 12 jaar niet heeft bereikt.

7. Voor de toepassing van dit artikel en artikel 23 wordt de niet in Nederland wonende Nederlander die in dienstbetrekking staat tot een Nederlandse publiekrechtelijke rechtspersoon, alsmede zijn niet duurzaam gescheiden van hem levende echtgenoot en de eigen kinderen en stiefkinderen die jonger dan 27 jaar zijn en in belangrijke mate door hem worden onderhouden, geacht in Nederland te wonen. De eerste volzin is niet van toepassing indien de aldaar bedoelde Nederlander buiten Nederland werkzaam is in het land waar hij is aangeworven, tenzij hij militair is.

8. Voor de toepassing van dit artikel en artikel 23 kunnen bij ministeriële regeling regels worden gesteld naar welke wordt beoordeeld of een kind in belangrijke mate wordt onderhouden.

Artikel 23. 1. Op verzoek is artikel 22, tweede lid, van overeenkomstige toepassing op de in Nederland wonende werknemer die, ongehuwd zijnde, duurzaam een gezamenlijke huishouding voert met een andere ongehuwde persoon, mits beiden bij de aanvang van het kalenderjaar de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt. De eerste volzin is niet van

toepassing ingeval die andere persoon bij de aanvang van het kalenderjaar de leeftijd van 27 jaar niet heeft bereikt en hij in belangrijke mate door zijn ouders of pleegouders wordt onderhouden. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als ongehuwd aangemerkt degene die duurzaam gescheiden leeft van zijn echtgenoot.

2. De werknemer wordt geacht alleen dan een gezamenlijke huishouding duurzaam te voeren indien hij met dezelfde persoon zulk een huishouding gedurende het gehele voorafgaande kalenderjaar heeft gevoerd en aansluitend vermoedelijk gedurende meer dan zes maanden in het kalenderjaar zal voeren en zij samen gedurende die tijd in de bevolkingsadministratie staan ingeschreven op een adres.

3. Het in het eerste lid bedoelde verzoek wordt schriftelijk gedaan door de werknemer te zamen met de persoon met wie hij de gezamenlijke huishouding voert. Het verzoek wordt gericht tot de inspecteur, die daarop beslist bij beschikking. Het verzoek dient de gegevens te bevatten omtrent het vermoedelijke inkomen van de persoon die de basisaftrek overdraagt. Ingeval deze persoon bij de aanvang van het kalenderjaar de leeftijd van 27 jaar niet heeft bereikt, dient het verzoek mede de verklaring te bevatten dat hij niet in belangrijke mate door zijn ouders of pleegouders wordt onderhouden. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de inhoud van het verzoek. De beschikking, die te allen tijde bij nadere beschikking kan worden herroepen, vindt toepassing met betrekking tot loontijdvakken welke ten tijde van de beschikking nog niet zijn verstreken.

Artikel 24. Voor de toepassing van artikel 22 en artikel 23 ter bepaling van de belastingvrije som is beslissend de toestand op het tijdstip waarop de belasting moet worden ingehouden.

Artikel 25. 1. Loontijdvak is het tijdvak waarover het loon wordt genoten. Het bedrag van de belasting over een ander loontijdvak dan een jaar wordt door herleiding bepaald. Bij de herleiding wordt een jaar op 260 dagen, een maand op 65/3 dag, een week op 5 dagen en een tijdvak dat korter is dan een dag op een dag gesteld.

2. Bij ministeriële regeling worden loonbelastingtabellen vastgesteld voor loontijdvakken waarvoor Onze Minister dit nodig acht. In deze tabellen worden de aftrekbare kosten tot het in artikel 17, eerste lid, aangegeven beloop alsmede de belastingvrije sommen op zodanige wijze verwerkt dat naast het bedrag aan loon terstond het belastingbedrag of belastingpercentage is vermeld. In deze tabellen kan met betrekking tot tariefgroep 1 de verwerking van aftrekbare kosten geheel of ten dele achterwege worden gelaten. Bij het opstellen van deze tabellen kunnen loonklassen en afrondingen worden aangebracht.

3. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld volgens welke in afwijking van het eerste lid als loontijdvak wordt aangemerkt een tijdvak waarvan het tijdvak waarover het loon wordt genoten, deel uitmaakt.

Artikel 26. 1. Tantièmes, gratificaties en andere beloningen die in de regel slechts eenmaal of eenmaal per jaar worden toegekend, worden belast volgens loonbelastingtabellen voor bijzondere beloningen die bij ministeriële regeling worden vastgesteld met overeenkomstige toepassing van artikel 25, tweede lid, met dien verstande dat in deze tabellen jaarlonen en belastingpercentages worden opgenomen. Bij elk jaarloon komt het belastingpercentage overeen met het percentage dat de tarief tabel aanwijst bij een belastbare som, afgeleid uit 90 percent van het jaarloon.

2. Indien dit niet tot een hoger belastingbedrag leidt, mogen de in het eerste lid bedoelde beloningen worden beschouwd als een toevoeging aan het loon over het loontijdvak waarin zij worden uitbetaald.

3. Overwerkloon mag worden belast naar het percentage dat wordt aangewezen door de loonbelastingtabel voor bijzondere beloningen.

4. Als jaarloon geldt voor de toepassing van dit artikel:

a. ingeval de werknemer over het gehele voorafgaande kalenderjaar van de inhoudingsplichtige loon heeft genoten: het in dat jaar genoten loon;

b. ingeval de werknemer over een gedeelte van het voorafgaande kalenderjaar van de inhoudingsplichtige loon heeft genoten: het tot een jaarloon herleide bedrag van het in dat jaar genoten loon;

c. in andere gevallen: het in het kalenderjaar te genieten loon, indien over het gehele jaar van de inhoudingsplichtige loon zou worden genoten; een en ander verminderd met het jaarbedrag van de ingevolge artikel 30 vastgestelde verminderingen voor het lopende kalenderjaar.

5. Als overwerkloon gelden voor de toepassing van dit artikel de beloningen ter zake van arbeid welke wordt verricht gedurende de tijd die uitgaat boven de voor de werknemer geldende normale arbeidsduur.

6. In afwijking van het eerste lid worden uitkeringen en verstrekkingen als bedoeld in artikel 57a, eerste lid, onderdelen b en d, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 belast naar 20 percent indien het in het vierde lid bedoelde jaarloon verminderd met de belastingvrije som meer bedraagt dan f 42 123.

7. Het in het zesde lid vermelde bedrag wordt bij het begin van het kalenderjaar van rechtswege vervangen door het bedrag dat krachtens artikel 66b van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 wordt vastgesteld ter vervanging van het in artikel 57a van die wet vermelde bedrag.

Artikel 26a. 1. In afwijking van de artikelen 20, 20a, 20b en 26 bedraagt de belasting ten aanzien van de niet in Nederland wonende artiest die een overeenkomst van korte duur om als musicus of anderszins als artiest op te treden heeft aangegaan, 25 percent van de som van het loon en de in artikel 11, eerste lid, onderdeel i, onder 3°, en onderdeel j, bedoelde bedragen, nadat die som is verminderd met 25 percent.

2. Voor zover aannemelijk is dat de aftrekbare kosten meer bedragen dan de in het eerste lid bedoelde vermindering, kan het percentage van die vermindering overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels worden verhoogd. Daarbij is artikel 15, eerste lid, aanhef en onderdelen a, d, e, g, h, j, l en m, en tweede lid, aanhef en onderdelen a, g en h, niet van toepassing voor zover de kosten, lasten en afschrijvingen die verband houden met de in die onderdelen bedoelde posten worden vergoed.

Artikel 26b. In afwijking van de artikelen 20, 20a, 20b en 26 bedraagt de belasting 60 percent van het loon ingeval de werknemer zijn naam, adres of woonplaats niet aan de inhoudingsplichtige heeft verstrekt alsmede ingeval de werknemer ter zake onjuiste gegevens heeft verstrekt en de inhoudingsplichtige dit weet of redelijkerwijs moet weten. Indien de belasting ingevolge artikel 27, tweede lid, in één bedrag met de premie voor de volksverzekeringen wordt geheven, wordt in afwijking in zoverre van de eerste volzin het bedrag van de verschuldigde belasting te zamen met het bedrag van de verschuldigde premie voor de volksverzekeringen gesteld op 60 percent van het loon.

HOOFDSTUK IV

Wijze van heffing

Artikel 27. 1. De belasting wordt geheven door inhouding op het loon.

2. Indien de werknemer ook premieplichtig is voor de volksverzekeringen geschiedt de inhouding van de belasting en de premie voor de volksverzekeringen in één bedrag, met overeenkomstige toepassing van de regels die gelden voor de heffing en de invordering van de loonbelasting. Voor gevallen waarin de vorige volzin toepassing vindt, worden, met overeenkomstige toepassing van artikel 25, bij ministeriële regeling tabellen vastgesteld waarin telkens de belasting en de premie voor de volksverzekeringen in één bedrag dan wel in één percentage worden opgenomen.

3. De inhouding vindt plaats volgens de op het tijdstip van inhouding voor de werknemer geldende loonbelastingtabel.

4. Bij ministeriële regeling worden voor daarbij aan te wijzen gevallen berekeningsvoorschriften vastgesteld aan de hand waarvan uit de in het tweede lid, tweede volzin, bedoelde tabellen het bedrag van de belasting wordt afgeleid.

5. De inhoudingsplichtige is verplicht de belasting in te houden op het tijdstip waarop het loon:

- a. betaald of verrekend wordt, ter beschikking van de werknemer wordt gesteld of rentedragend wordt, dan wel
- b. vorderbaar en tevens inbaar wordt.

6. Overtreft de belasting het van de inhoudingsplichtige genoten loon in geld, dan wordt het ontbrekende geacht te zijn ingehouden op het in het vijfde lid omschreven tijdstip, met dien verstande dat de inhoudingsplichtige bevoegd is dat ontbrekende te verhalen op de werknemer. Ingeval het tweede lid toepassing vindt, is de vorige volzin van overeenkomstige toepassing met betrekking tot het gezamenlijke bedrag van de belasting en de premie voor de volksverzekeringen.

7. Ingeval op grond van een verdrag ter voorkoming van dubbele belasting of op grond van enige andere regel van interregionaal of internationaal recht geen loonbelasting behoort te worden ingehouden, mag de inhoudingsplichtige de inhouding slechts achterwege laten, indien de werknemer hem een daartoe strekkende verklaring van de inspecteur heeft doen toekomen.

8. De inhoudingsplichtige is verplicht de in een tijdvak ingehouden belasting op aangifte af te dragen.

9. Indien het tweede lid toepassing vindt en tevens

- a. artikel 21, eerste lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen toepassing vindt, wordt die bepaling eenmaal toegepast met dien verstande dat voor 'De in een naheffingsaanslag begrepen belasting' wordt gelezen: Het in een naheffingsaanslag begrepen gezamenlijke bedrag van de belasting en de premie voor de volksverzekeringen;

- b. artikel 22 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen toepassing vindt, wordt dat artikel eenmaal toegepast met dien verstande dat voor 'belasting die' wordt gelezen: een gezamenlijk bedrag aan belasting en premie voor de volksverzekeringen dat.

Artikel 27a. 1. Het loon, daaronder begrepen de in artikel 26 bedoelde beloningen, dat door de inhoudingsplichtige wordt verstrekt aan een werknemer die als kapitein, scheepsofficier of scheepsgezel van een zeeschip in de zin van de Zeebrievenwet werkzaam is of in het kalenderjaar is geweest en die tot hem in privaatrechtelijke dienstbetrekking staat, wordt – behalve voor de toepassing van artikel 17, vierde lid – geacht in tijdsevenredige delen over de in het kalenderjaar verstreken loontijdvakken van het regelmatig weerkerende loon op de voor het

regelmatig weerkerende loon geldende inhoudingstijdstippen te zijn genoten. Indien in het kalenderjaar geen regelmatig weerkerend loon wordt verstrekt wordt de maand waarin het loon wordt genoten als loontijdvak aangemerkt.

2. De over het loontijdvak verschuldigde belasting wordt bepaald op de over de in het kalenderjaar verstreken loontijdvakken op de voet van het eerste lid verschuldigde belasting verminderd met de reeds ingehouden belasting.

Artikel 28. 1. De inhoudingsplichtige is gehouden volgens bij ministeriële regeling te stellen regels:

- a. van de werknemer opgave te verlangen van gegevens waarvan de kennisneming voor de heffing van de belasting van belang kan zijn;
- b. de in onderdeel a bedoelde gegevens door te geven aan een andere inhoudingsplichtige;
- c. een loonboekhouding te voeren en daarbij de gegevens te administreren met betrekking tot de bij ministeriële regeling aan te wijzen uitkeringen, verstrekkingen en vergoedingen welke ingevolge artikel 11 niet tot het loon behoren;
- d. aan de inspecteur opgave te verstrekken van het in een kalenderjaar door de werknemer genoten loon, van de ingehouden belasting en van andere gegevens welke van belang kunnen zijn voor de heffing van de inkomstenbelasting;
- e. aan de werknemer opgave te verstrekken van het in een kalenderjaar genoten loon, van de ingehouden belasting en van andere gegevens welke van belang kunnen zijn voor de heffing van de inkomstenbelasting.

2. Indien artikel 27, tweede lid, toepassing vindt, wordt op bij ministeriële regeling te bepalen wijze aangegeven hoe uit het in de opgave bedoeld in het eerste lid, onderdeel e, vermelde gezamenlijke bedrag van de belasting en de premie voor de volksverzekeringen het bedrag van de belasting kan worden afgeleid.

Artikel 29. 1. De werknemer is gehouden volgens bij ministeriële regeling te stellen regels aan de inhoudingsplichtige opgave te verstrekken van gegevens waarvan de kennisneming voor de heffing van de belasting van belang kan zijn.

2. In afwijking in zoverre van het eerste lid is de werknemer niet gehouden opgave te verstrekken van gegevens met betrekking tot de basisaftrek, de alleenstaande-ouderaftrek en de aanvullende alleenstaande-ouderaftrek. Indien de werknemer deze gegevens niet verstrekt, wordt hij ingedeeld in tariefgroep 1.

3. Tot de in het eerste lid en de in artikel 28, eerste lid, onderdelen a, d en e, bedoelde gegevens wordt mede gerekend het nummer waaronder de werknemer bij de rijksbelastingdienst is geregistreerd.

4. Opgave van naam, adres en woonplaats van de werknemer alsmede van de overige in het eerste lid en in artikel 28, eerste lid, onderdeel a, bedoelde gegevens geschiedt door middel van een loonbelastingverklaring waarvan het model wordt vastgesteld bij ministeriële regeling.

Artikel 30. 1. Aftrekbare kosten worden in aanmerking genomen in het jaar waarin zij worden betaald of verrekend, door de werknemer ter beschikking worden gesteld of rentedragend worden.

2. Voor zover aftrekbare kosten niet zijn verwerkt in de van toepassing zijnde loonbelastingtabel worden zij slechts in aanmerking genomen voor zover bij beschikking is bepaald dat op een vermindering te dier zake aanspraak bestaat. Het verzoek om zodanige beschikking wordt gericht tot de inspecteur. De beschikking kan te allen tijde bij nadere beschikking worden herroepen.

3. Met overeenkomstige toepassing van het tweede lid wordt voor de toepassing van de loonbelastingtabel het zuiver loon van de werknemer verminderd met de volgende tot zijn belastbare inkomen dan wel zijn belastbare binnenlandse inkomen in de zin van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 behorende bestanddelen:

- a. het negatieve bedrag aan zuivere inkomsten met betrekking tot de eigen woning welke de werknemer tot hoofdverblijf dient;
- b. persoonlijke verplichtingen;
- c. buitengewone lasten;
- d. aftrekbare giften;
- e. verliezen uit voorafgaande kalenderjaren.

4. Voor de toepassing van het derde lid, onderdeel a, wordt onder de eigen woning welke de werknemer tot hoofdverblijf dient mede verstaan de niet verhuurde woning of de woning in aanbouw welke bestemd is om binnen afzienbare tijd tot hoofdverblijf van de werknemer te gaan dienen en de niet verhuurde woning welke korte tijd geleden tot hoofdverblijf van de werknemer heeft gediend.

5. Met een verlies als is bedoeld in het derde lid, onderdeel e, wordt pas rekening gehouden nadat de aangifte voor de inkomstenbelasting is gedaan over het kalenderjaar waarop het verlies betrekking heeft.

6. Het in het tweede lid bedoelde verzoek wordt slechts ingewilligd, voor zover aannemelijk is dat bij afwijzing van het verzoek meer loonbelasting zou worden geheven dan het bedrag dat aan inkomstenbelasting verschuldigd zou zijn, zo een aanslag in die belasting zou worden opgelegd. Indien artikel 27, tweede lid, toepassing vindt, is de vorige volzin van overeenkomstige toepassing met betrekking tot het gezamenlijke bedrag van de loonbelasting en de premie voor de volksverzekeringen onderscheidenlijk het gezamenlijke bedrag van de inkomstenbelasting en de premie voor de volksverzekeringen.

7. Het jaarlijkse bedrag der vermindering wordt toegerekend aan de loontijdvakken welke ten tijde van de beschikking nog niet zijn verstreken, met dien verstande dat het reeds aan vroegere loontijdvakken toegerekende gedeelte van dat bedrag buiten aanmerking blijft.

Artikel 31. Naheffingsaanslagen zijn invorderbaar een maand na de dagtekening van het aanslagbiljet.

Artikel 32. 1. Hoofdelijk aansprakelijk is:

a. voor de belasting, verschuldigd door een niet in Nederland wonende of gevestigde inhoudingsplichtige en voor de belasting, die een niet in Nederland wonende of gevestigde aannemer verschuldigd is op grond van artikel 32c: de leider van zijn vaste inrichting in Nederland, zijn in Nederland wonende of gevestigde vaste vertegenwoordiger, dan wel degene, die de leiding heeft van de hier te lande verrichte werkzaamheden;

b. voor de belasting, verschuldigd door twee of meer inhoudingsplichtigen: ieder van die inhoudingsplichtigen;

c. voor de van een werknemer ten onrechte niet ingehouden belasting: die werknemer, tenzij deze de inspecteur van de nalatigheid van de inhoudingsplichtige in kennis heeft gesteld;

d. voor de belasting, verschuldigd door een lichaam in de zin van de Algemene wet inzake rijksbelastingen zonder rechtspersoonlijkheid of door een rechtspersoonlijkheid bezittend lichaam in de zin van de Algemene wet inzake rijksbelastingen dat niet volledig rechtsbevoegd is: ieder van de bestuurders;

e. voor de belasting, verschuldigd door een rechtspersoonlijkheid bezittend lichaam in de zin van de Algemene wet inzake rijksbelastingen dat volledig rechtsbevoegd is, indien en voor zover het aan de heffing van vennootschapsbelasting is onderworpen: ieder van de bestuurders overeenkomstig het bepaalde in artikel 32a.

2. Met betrekking tot een vaste inrichting als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, vindt artikel 6, derde lid, overeenkomstige toepassing.

3. Indien een bestuurder van een lichaam zelf een lichaam is, wordt onder bestuurder mede verstaan ieder van de bestuurders van het laatstbedoelde lichaam.

Artikel 32a. 1. Het lichaam als bedoeld in artikel 32, eerste lid, onderdeel e, is verplicht om onverwijld nadat gebleken is dat het niet tot betaling in staat is, daarvan mededeling te doen aan de ontvanger en, indien de ontvanger dit verlangt, nadere inlichtingen te verstrekken en stukken over te leggen. Elke bestuurder is bevoegd om namens het lichaam aan deze verplichting te voldoen. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld met betrekking tot de inhoud van de mededeling, de aard en de inhoud van de te verstrekken inlichtingen en de over te leggen stukken, alsmede de termijnen waarbinnen het doen van de mededeling, het verstrekken van de inlichtingen en het overleggen van de stukken dienen te geschieden.

2. Indien het lichaam aan zijn in het eerste lid bedoelde verplichting op juiste wijze heeft voldaan, is een bestuurder aansprakelijk indien aannemelijk is, dat de niet-betaling aan hem te wijten is als gevolg van kennelijk onbehoorlijk bestuur in de periode van drie jaar, voorafgaande aan het tijdstip van de mededeling. De bestuurder is niet aansprakelijk voor zover hij aannemelijk maakt dat te zijnen aanzien een te hoog bedrag aan belasting in aanmerking is genomen.

3. Indien het lichaam niet of niet op juiste wijze aan zijn in het eerste lid bedoelde verplichting heeft voldaan, is een bestuurder op de voet van het bepaalde in de eerste volzin van het voorgaande lid aansprakelijk met dien verstande, dat vermoed wordt dat de niet-betaling aan hem is te wijten en dat de periode van drie jaar wordt geacht in te gaan op het tijdstip waarop het lichaam in gebreke is. Tot de weerlegging van het vermoeden wordt slechts toegelaten de bestuurder die aannemelijk maakt dat het niet aan hem te wijten is dat het lichaam niet aan zijn in het eerste lid bedoelde verplichting heeft voldaan. De bestuurder is niet aansprakelijk voor zover hij aannemelijk maakt dat te zijnen aanzien een te hoog bedrag aan belasting in aanmerking is genomen.

4. Onder bestuurder wordt mede verstaan:

a. de gewezen bestuurder, tijdens wiens bestuur de belastingschuld is ontstaan;

b. degene ten aanzien van wie aannemelijk is, dat hij het beleid van het lichaam heeft bepaald of mede heeft bepaald als ware hij bestuurder;

c. ieder van de met de vereffening belaste personen ingeval het lichaam is ontbonden.

5. De tweede volzin van het derde lid is niet van toepassing op de gewezen bestuurder.

6. Het vierde lid, onderdeel b, is niet van toepassing op de door de rechter benoemde bewindvoerder en het vierde lid, onderdeel c, is niet van toepassing op de door de rechter benoemde vereffenaar.

7. Op de aansprakelijkheid van de bestuurder wordt geen beroep gedaan alvorens de inspecteur het bedrag tot hetwelk de aansprakelijkheid bestaat heeft vastgesteld bij een beschikking, welke de gronden vermeldt waarop de aansprakelijkheid berust.

8. Aan degene die hoofdelijk aansprakelijk is gesteld is bezwaar of beroep niet toegestaan tegen de hoogte van het door het lichaam verschuldigde bedrag aan belasting, indien met betrekking tot die hoogte een onherroepelijke rechterlijke uitspraak is gewezen in een door het lichaam of door een of meer andere aansprakelijk gestelde bestuurders ingesteld beroep.

9. Onder belasting wordt uitsluitend verstaan de belasting die het lichaam als inhoudingsplichtige verschuldigd is.

10. Na het overlijden van de bestuurder zijn de erfgenamen niet aansprakelijk als het bedrag tot hetwelk de aansprakelijkheid bestaat niet vóór het overlijden van de bestuurder door de inspecteur bij beschikking is vastgesteld.

11. Indien de bestuurder van het lichaam ingevolge dit artikel aansprakelijk is en niet in staat is tot betaling van zijn schuld terzake, kan de ontvanger de nietigheid inroepen van de door die bestuurder onverplicht verrichte rechtshandelingen waardoor de mogelijkheid tot verhaal op hem is verminderd, indien aannemelijk is dat deze geheel of nagenoeg geheel met dat oogmerk zijn verricht. De rechten van derden te goeder trouw kunnen hierdoor niet worden aangetast.

Artikel 32b. 1. Wanneer een werknemer met instandhouding van de dienstbetrekking tot zijn inhoudingsplichtige door deze ter beschikking is gesteld van een derde, om onder diens toezicht of leiding werkzaam te zijn, is die derde hoofdelijk aansprakelijk voor de belasting welke de inhoudingsplichtige verschuldigd is in verband met het verrichten van die werkzaamheden door de werknemer, behoudens voor zover hij aannemelijk maakt dat te zijnen aanzien een te hoog bedrag aan belasting in aanmerking is genomen.

2. Het eerste lid vindt geen toepassing in de gevallen bedoeld in artikel 16a, tweede lid, van de Coördinatiewet Sociale Verzekering (Stb. 1966, 64).

Artikel 32c. 1. In dit artikel wordt verstaan onder:

a. aannemer: degene, die zich jegens een ander, de opdrachtgever, verbindt om buiten dienstbetrekking een werk van stoffelijke aard uit te voeren tegen een te betalen prijs;

b. onderaannemer: degene, die zich jegens een aannemer verbindt om buiten dienstbetrekking het in onderdeel a bedoelde werk geheel of gedeeltelijk uit te voeren tegen een te betalen prijs.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt de onderaannemer ten opzichte van zijn onderaannemer als aannemer beschouwd.

3. Voor de toepassing van dit artikel wordt met een aannemer gelijkgesteld degene, die zonder daartoe van een opdrachtgever opdracht te hebben gekregen buiten dienstbetrekking in de normale uitoefening van zijn bedrijf een werk van stoffelijke aard uitvoert.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt ten opzichte van de aannemer als onderaannemer beschouwd de verkoper van een toekomstige zaak, indien en voorzover de koop en verkoop voortvloeit uit of verband houdt met het in het eerste lid, onderdeel a, bedoelde werk.

5. De aannemer is hoofdelijk aansprakelijk voor de belasting:

a. die de onderaannemer en, indien een werk geheel of gedeeltelijk door een of meer volgende onderaannemers wordt uitgevoerd, iedere volgende onderaannemer verschuldigd is in verband met het verrichten van werkzaamheden door zijn werknemers ter zake van dat werk, behoudens voor zover hij aannemelijk maakt dat te zijnen aanzien een te hoog bedrag aan belasting in aanmerking is genomen;

b. voor de betaling waarvan de onderaannemer en, indien een werk geheel of gedeeltelijk door een of meer volgende onderaannemers wordt uitgevoerd, iedere volgende onderaannemer ingevolge artikel 32b hoofdelijk aansprakelijk is ter zake van dat werk, behoudens voor zover hij aannemelijk maakt dat te zijnen aanzien een te hoog bedrag aan belasting in aanmerking is genomen.

6. Indien en voor zover een aannemer ingevolge een schriftelijke overeenkomst met een onderaannemer het bedrag waarvoor hij op grond van het vijfde lid hoofdelijk aansprakelijk is heeft overgemaakt op een

rekening die door die onderaannemer bij een ingevolge de Wet toezicht kredietwezen (Stb. 1978, 255) ingeschreven kredietinstelling ter zake van dat werk wordt gehouden voor betaling van belasting, wordt elke betaling die de onderaannemer voor dat doel voor het tijdvak waarin het werk is uitgevoerd ten laste van die rekening heeft gedaan, vermoed betrekking te hebben op dat werk. Onder betaling van belasting, bedoeld in de vorige volzin, wordt mede begrepen een betaling door een onderaannemer aan zijn onderaannemer, welke betaling ingevolge een tussen hen gesloten schriftelijke overeenkomst wordt gedaan op een rekening als bedoeld in de vorige volzin. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de toepassing van dit lid.

7. De aansprakelijkheid op grond van het vijfde lid geldt niet met betrekking tot de belasting verschuldigd door een onderaannemer, indien aannemelijk is dat de niet-betaling door de onderaannemer noch aan hem noch aan een aannemer te wijten is.

8. De voorgaande leden zijn niet van toepassing:

1°. indien een werk, tot de uitvoering waarvan een onderaannemer zich jegens een aannemer heeft verbonden, geheel of grotendeels wordt verricht op de plaats, waar de onderneming van de onderaannemer is gevestigd, of

2°. indien de uitvoering van een werk waartoe een onderaannemer zich jegens een aannemer heeft verbonden ondergeschikt is aan een tussen hen gesloten overeenkomst van koop en verkoop van een bestaande zaak.

Artikel 32d. 1. Voor de toepassing van artikel 32c wordt niet als belasting beschouwd de verhoging als is bedoeld in de artikelen 21 en 22 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen.

2. Op de aansprakelijkheid van degene, die op grond van artikel 32b of artikel 32c hoofdelijk aansprakelijk is wordt geen beroep gedaan alvorens de inspecteur het bedrag tot hetwelk de aansprakelijkheid bestaat heeft vastgesteld bij een beschikking, welke de gronden vermeldt waarop de aansprakelijkheid berust.

Artikel 32e. 1. Degene die ingevolge artikel 32, eerste lid, onderdeel e, belasting heeft betaald, heeft hiervoor verhaal op de inhoudingsplichtige die de belasting verschuldigd is.

2. Indien het in het eerste lid bedoelde verhaal geheel of gedeeltelijk onmogelijk blijkt en twee of meer personen hoofdelijk aansprakelijk zijn, moeten dezen onderling voor gelijke delen in het onvoldaan gebleven deel bijdragen. Degene, die meer heeft betaald dan zijn aandeel, heeft voor het meerdere verhaal op degene, die minder dan zijn aandeel heeft betaald. Een tekort veroorzaakt doordat een van hen geen verhaal biedt, wordt voor gelijke delen over de anderen verdeeld.

3. Ieder, die in de belasting heeft bijgedragen, blijft gerechtigd het bijgedragene alsnog van de inhoudingsplichtige terug te vorderen.

4. Van de voorgaande leden kan bij overeenkomst worden afgeweken.

Artikel 32f. 1. Degene, die ingevolge artikel 32b of artikel 32c belasting heeft betaald, heeft hiervoor verhaal op de inhoudingsplichtige, die de belasting verschuldigd is.

2. Indien het in het eerste lid bedoelde verhaal geheel of gedeeltelijk onmogelijk blijkt en twee of meer personen ingevolge artikel 32c hoofdelijk aansprakelijk zijn, moeten dezen onderling in het onvoldaan gebleven deel bijdragen, in evenredigheid met het aandeel in het totaal van het uit te voeren werk dat ieder van hen door een onderaannemer heeft laten uitvoeren. Indien dit aandeel niet kan worden vastgesteld, moeten zij onderling voor gelijke delen in het onvoldaan gebleven deel bijdragen. Degene, die meer heeft betaald dan zijn aandeel, heeft voor

het meerdere verhaal op degene, die minder dan zijn aandeel heeft betaald. Een tekort, veroorzaakt doordat een van hen geen verhaal biedt, wordt over de anderen verdeeld naar evenredigheid van de gedeelten waarvoor de schuld ieder van hen aanging.

3. Ieder, die in de belasting heeft bijgedragen, blijft gerechtigd het bijgedragene alsnog van de inhoudingsplichtige die de belasting verschuldigd is, terug te vorderen.

4. Van de voorgaande leden kan bij overeenkomst worden afgeweken.

Artikel 32g. 1. Degene, die ingevolge artikel 32b of 32c belasting heeft betaald, heeft hiervoor verhaal op ieder van degenen die ingevolge artikel 32, eerste lid, onderdeel e, hoofdelijk aansprakelijk is.

2. Degene die het ingevolge het eerste lid verschuldigde bedrag heeft betaald, heeft hiervoor verhaal overeenkomstig artikel 32e.

3. Van de voorgaande leden kan bij overeenkomst worden afgeweken.

HOOFDSTUK V

Aanvullende regelingen

Artikel 33. 1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen voor bepaalde groepen van werknemers nadere, zo nodig afwijkende, regelen worden gesteld inzake de heffing van de belasting, alsmede andere in het kader der wet passende nadere regelen worden gegeven ter aanvulling van in de wet geregelde onderwerpen.

2. Bij ministeriële regeling kunnen aanvullende regels worden gesteld betreffende:

a. de heffing van de belasting ingeval loon van meer dan één inhoudingsplichtige of mede loon van een derde, dan wel over enig tijdvak meer dan één beloning wordt genoten;

b. inhouding van geschatte bedragen, gevolgd door periodieke afrekening.

Artikel 34. Ter vergemakkelijking van de heffing van de inkomstenbelasting kunnen bij algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld, ingevolge welke de loonbelasting mede wordt geheven van natuurlijke personen die:

a. termijnen van lijfrente of andere periodieke uitkeringen of verstrekkingen genieten;

b. uitkeringen genieten ter vervanging van gederfde of te derven periodieke uitkeringen of verstrekkingen.

HOOFDSTUK VI

Bijzondere bepalingen

Artikel 34a. 1. Ter zake van loon dat in geblokkeerde vorm wordt gespaard ingevolge een spaarloonregeling wordt, in afwijking in zoverre van het overigens bij of krachtens deze wet bepaalde, de belasting geheven van de inhoudingsplichtige naar een tarief van 15 percent van dat loon.

2. De inhoudingsplichtige is de belasting verschuldigd op het tijdstip waarop hij – indien zij niet van hem zou worden geheven – verplicht zou zijn de belasting in te houden. De heffing geschiedt als ware de door de inhoudingsplichtige in een tijdvak verschuldigde belasting door hem op aangifte af te dragen belasting, met dien verstande dat voor de

toepassing van hoofdstuk V van de Algemene wet inzake rijksbelastingen de op aangifte afgedragen belasting wordt aangemerkt als belasting die op aangifte is voldaan.

3. Onder spaarloonregeling wordt verstaan een regeling die voorziet in het in geblokkeerde vorm sparen van loon, waartoe alle of alle onder een zelfde bij de regeling aangewezen, categorie vallende werknemers die tot een inhoudingsplichtige in dienstbetrekking staan of geacht worden te staan, zijn gehouden, mits dat loon:

a. per kalenderjaar niet meer bedraagt dan twee percent van het bedrag aan loon waarover van verzekerden ingevolge de Ziektewet, de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en de Werkloosheidswet ten hoogste premie wordt geheven;

b. ter beschikking van de werknemer komt tot een ingevolge de regeling te bepalen bedrag en op een ingevolge de regeling te bepalen tijdstip, maar niet eerder dan nadat het oudste nog aanwezige, overeenkomstig de regeling gespaarde bedrag ten minste zeven kalenderjaren heeft uitgestaan;

een en ander met inachtneming van bij algemene maatregel van bestuur te stellen nadere regelen.

4. In afwijking van het derde lid, onderdeel b, komt het gespaarde bedrag ter beschikking van de werknemer:

a. in bepaalde gevallen waarin de dienstbetrekking is beëindigd;

b. ter zake van de verwerving van een eigen woning als hoofdverblijf;

een en ander met inachtneming van bij algemene maatregel van bestuur te stellen nadere regelen.

5. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen:

a. regelingen als spaarloonregeling worden uitgesloten ingeval zij niet dienstbaar zijn aan de bevordering van duurzaam bezit van werknemers in voldoende brede kring of bij herhaling niet worden nageleefd, alsmede ingeval omtrent de uitvoering daarvan geen administratie wordt gevoerd waaruit duidelijk blijkt dat aan de voorwaarden van de regeling wordt voldaan;

b. regelen worden gesteld ter verzekering van het heffen van belasting over uitbetalingen welke in afwijking van de spaarloonregeling aan de werknemer worden gedaan.

HOOFDSTUK VII

Strafbepaling

Artikel 35. Hij die niet voldoet aan een verplichting, hem bij of krachtens de artikelen 28 en 29 opgelegd, wordt gestraft met een geldboete van de derde categorie.

HOOFDSTUK VIII

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 36. (Vervallen.)

Artikel 37. (Vervallen.)

Artikel 38. (Vervallen.)

Artikel 39. (Vervallen.)

Artikel 40. 1. De bepalingen van deze wet treden in werking op een

door Ons te bepalen tijdstip, dat voor de onderscheidene bepalingen verschillend kan zijn. Ingeval dit tijdstip niet voor alle bepalingen hetzelfde is, worden door Ons voor zoveel nodig, op de grondslag van de ingevolge artikel 39 vervallen of ingetrokken bepalingen, regelen gegeven.

2. Deze wet kan worden aangehaald als: Wet op de loonbelasting 1964.